

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 773

din 30 Aprilie 2009

Prin nota nr. 1/36861/2008; 1/1747, 1/3364, 1/2997, 1/12522/1154/DRUO/13887/ST/2009, Direcția resurse umane și organizare a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererile formulate de domnul **MUNTEAN FLORIAN**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și domnul **CĂLIN SORIN MIHAIL**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Iași, prin care solicită recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Analizând cererile formulate și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin cererea domnului **MUNTEAN FLORIAN**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/36861/1154/12.12.2008 și prin cererea domnului **CĂLIN SORIN MIHAIL**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Iași, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/1747/1154/21.01.2009, domnii procurori au învederat, în esență, că prin numirea lor pe o perioadă nedeterminată la Direcția Națională Anticorupție, unde au îndeplinit acte care intră în competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și prin faptul că beneficiază de

statutul și remunerația procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au dobândit gradul profesional al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acesta fiind un drept câștigat.

În sprijinul acestor cereri au fost invocate deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care au fost admise cererile de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, formulate de procurori de la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Din verificarea dosarelor profesionale ale celor doi procurori, rezultă că aceștia au gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, niciunul dintre magistrații în cauză nesustînând vreun concurs de promovare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de aceste cereri, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, din examinarea dispozițiilor legale succesive privitoare la organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție, prin numirea lor la această structură specializată, cei doi procurori în cauză, cu grad de parchet de pe lângă tribunal nu au dobândit eo ipso gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât :

Promovarea în funcții superioare de execuție (pe loc sau efectivă), ce reprezintă o recunoaștere a performanțelor profesionale ale magistraților și constituie o componentă a carierei acestora, se putea și se poate realiza, atât în condițiile Legii nr. 92/1992, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 179/11.11.1999, cât și în prezent (art. 43 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare) numai prin examen/concurs, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege (de vechime, evaluare profesională anuală, lipsa sancțiunilor disciplinare, existența posturilor vacante).

Pentru numirea procurorilor la Direcția Națională Anticorupție sunt reglementate prin lege proceduri speciale, care, fiind norme de excepție, acestea trebuie interpretate restrictiv.

Aceste proceduri speciale trebuie înțelese în raport cu scopurile pentru care au fost înființate și organizate Direcția Națională Anticorupție și anume – necesitatea instituirii unor

măsurile imediate pentru întărirea capacității de luptă împotriva fenomenului corupției, care să răspundă provocărilor specifice actualului context intern și internațional.

Dacă s-ar considera că, prin numirea, conform procedurilor speciale a procurorilor la această structură specializată, aceștia ar dobândi în mod automat gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-ar eluda în mod evident dispozițiile legale privitoare la promovarea în funcții superioare de execuție prin concurs.

Împrejurarea că legiuitorul nu a înțeles să facă o excepție de la regula promovării în funcții de execuție prin concurs în ceea ce-i privește pe procurorii Parchetului Național Anticorupție, în prezent Direcția Națională Anticorupție, mai rezultă și din dispozițiile art. 30 din O.U.G. nr. 43/2002, care stabilesc, în mod expres, că dispozițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legilor nr. 303/2004, 304/2004 și 317/2004, se aplică în mod corespunzător direcției sus-menționate.

Ca atare, prevederile art. 43 raportate la prevederile la art. 44 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la promovarea la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție numai prin concurs se aplică întocmai și Direcției Naționale Anticorupție.

Legiuitorul a prevăzut, în mod expres, comprehensibil, faptul că, la încetarea activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii (art. 87 alin. 9 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Dreptul de a funcționa potrivit legii îl dă chiar gradul profesional dobândit.

Prin consimțământul dat la numirea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul și-a asumat riscul revenirii la postul de bază.

De asemenea, în mod constant, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii s-a pronunțat în sensul respingerii cererilor care au avut un asemenea obiect.

Pentru a se pronunța în sensul respingerii cererilor de recunoaștere a gradului profesional de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru procurorii care au funcționat la Direcția Națională Anticorupție și la Direcția de

Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, fără a susține examenele de promovare în condițiile prevederilor art. 43 - 47 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a recurs la interpretarea logică și teleologică a dispozițiilor legale menționate, din care rezultă că singura modalitate de promovare a magistraților o constituie susținerea și promovarea, în condițiile legii, a concursului de promovare în funcții de execuție. O interpretare contrară ar fi de natură să eludeze dispozițiile legale care prevăd că promovarea în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor se realizează prin concurs, în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, potrivit prevederilor art. 65 alin. (6) din același act normativ, „Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor”.

Această interpretare se corelează și cu dispozițiile art. 83 alin. (3) din aceeași lege, care prevăd, de asemenea, expres derogarea de la regula concursului sau examenului: „Reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent se face fără concurs și cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au funcționat până la data pensionării”.

În concluzie, cu excepția acestor situații de recunoaștere a gradului profesional anterior dobândit, gradul profesional corespunzător tribunalului, curții de apel, parchetelor de pe lângă acestea sau Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se dobândește numai în urma promovării examenului sau concursului prevăzut de art. 43 - 47 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege: vechime, existența calificativului „foarte bine” și lipsa sancțiunilor disciplinare.

Normele europene în materie subliniază importanța deosebită a tuturor aspectelor ce țin de statutul și cariera magistratului. Astfel, în cuprinsul Recomandării (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, se precizează că toate deciziile care privesc cariera profesională a judecătorilor trebuie bazate pe criterii obiective, iar selecția și cariera judecătorilor trebuie bazate pe merite, având în vedere evaluările, integritatea, abilitățile și

eficiența, aceste criterii fiind îndeplinite numai în urma organizării concursului de promovare, în condițiile legii.

De asemenea, standardele europene în materie reclamă un minim de garanții - criterii obiective - o unică autoritate care să decidă asupra promovării, autoritate independentă, în structura prevăzută de art.1.3., magistrați aleși de către egali lor.

În acest sens, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare reglementează problema promovării în funcții de execuție, stabilind în mod unitar, principiile ce stau la baza dobândirii gradului profesional. Acestea răspund întocmai exigențelor europene în materie: o unică autoritate, independentă, formată din magistrați aleși de către colegi egali în grad (Consiliul Superior al Magistraturii), decide asupra promovării. Numirile în funcția de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, prevăzute de O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările ulterioare și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dau competența acestei decizii ministrului justiției, iar, în prezent, procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, autorități ce nu îndeplinesc condițiile mai sus menționate (în ceea ce privește independența față de executiv, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție este numit de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției).

În considerarea acestui fapt, numirea la care se referă dispozițiile Legii nr. 304/2004 nu poate fi echivalată cu promovarea în funcții de execuție (și dobândirea gradului profesional), reglementată de Legea nr. 303/2004.

Pe de altă parte, procedura promovării judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție respectă principiile menționate, fiind dispusă de către Consiliul Superior al Magistraturii, după criterii obiective, astfel încât, aceasta nu constituie o excepție în sensul în care se pretinde de către petenți.

Având în vedere aceste considerente, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că solicitările sus-menționate nu sunt întemeiate, urmând să le respingă, în consecință.

Față de cele expuse, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Respinge cererile de recunoaștere a gradului profesional de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, formulate de domnul **MUNTEAN FLORIAN**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara și domnul **CĂLIN SORIN MIHAIL**, procuror la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Iași.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 30 Aprilie 2009

Președinte,

Judecător Viorél Virgil ANDREIEȘ

